

Gün Dönmeden Üstüme

– Nezahat KAYA · 17 Mayıs 2014

GÜN DÖNME DEN ÜSTÜME

Size emanet kalsın bir kaç soluk sayfası
Gerisi bende saklı bu hayat hikâyemin
Nasılsa üç gün sonra kalmaz gönül vefası
Hisseden yüreklerde söze dolanan yemin
Eklenmeden cümleme kaybolup yitiorum
Gün dönmeden üstüme bu elden gidiyorum

Fiyakalı tavırlar hatırlatıyor bana
Dost bağından usulca git gide eksilmeyi
Hasret çöküntüsünde kalarak yana yana
En son ayak izimi unutarak silmeyi
Taş duvarlar üstünde gül olup bitiyorum
Gün dönmeden üstüme bu elden gidiyorum

Neyi anlatsam bilmem hüznümün son deminde
Alnımdan akıttığım boncuk boncuk teri mi
Aceleci yanımla yer bularak zeminde
Yorulmuş bedeni mi, ondan yorgun seri mi
Canımı candan eden uykuyu s/atıyorum
Gün dönmeden üstüme bu elden gidiyorum

Bu ne büyük randevu koskocaman fark ile
Not düşmüş, kazıyarak elimin nasırına
Ömrümü alt üst eden dönüp duran çark bile
Beni hatırlatacak yüzyılın asırına
Siz varın oyalanın, kendime yetiyorum
Gün dönmeden üstüme bu elden gidiyorum.

Nezahat YILDIZ KAYA